

Luanda Casella treedt op met broer en overleden zus. © Trevis Janssen / NTGent

RECENSIE THEATER

Luanda Casella treedt op met broer en overleden zus: muziek als theater, als ritueel, als reiniging ★★☆☆☆

Theater is een spel met zichtbaarheden: sommige dingen zie je, andere begin je te zien zonder dat ze er zijn. Zo'n visioen is 'Trouble score' van Luanda Casella bij NTGent.

Wouter Hillaert

7 oktober 2025 om 23:59

🔊 Luisteren

🔗 Delen

De facto bestaat het decor van *Trouble score* uit niet meer dan een tros muziekinstrumenten, van keyboards tot een batterij drums. Luanda Casella en haar broer Pablo, als Brazilianen al jaren in België werkzaam, beginnen ze te bespelen als twee

staande wachters, oog in oog tegenover elkaar. Hun soundscore, pulserend en bezwerend, zal niet meer stoppen. De facto zitten we in een concert.

Wat het toch theater maakt, is hun dialoog boven die klankstroom, aangedreven door een duister familietrauma. Algauw mengt zich ook een derde stem, puur als stille tekst op het scherm achter hen: hun oudere zus Mariana, in april 2019 overleden aan kanker.

Zichtbaar onzichtbaar, van gene zijde van het leven, graaft ze mee naar de wortels van wie zij samen zijn, tot aan de ouderlijke eettafel lang geleden. Toch is *Trouble score* geen terugblik. Het is een poging tot wedergeboorte. Een diepe kerf in de stamboom, om de pus uit te drijven.

Open boek en doek

Kader van de vertelling is een ayahuasca-ritueel dat de Casella's ondergaan: een zweterige hallucinatie in een dicht woud. Casella's oog voor literair detail zet ons meteen mee tussen de zompige bladeren en zoemende insecten. Nog meer dan haar eerder werk is deze voorstelling een open boek, dat zich laat lezen als een surreële film. Het mobiele laserlicht van Nick Verstand maakt het allemaal nog indringender. Er is zoveel meer te zien dan er te zien is.

Met hun hoofd in die wolken fungeren beide performers als schakelaars tussen twee werelden: de zichtbare realiteit en dat andere schaduwrijk, waarin de krochten van ons bewustzijn zich verknopen met de hele kosmos. Veelbetekenend is de nauwe scheur op de rug van Casella's witte kleedje, open genaaid als een ruggengraat. Net als in *Elektra unbound* pusht ze een hele binnenwereld naar buiten als een analyse van ons aller geworpenheid.

Net dat berekende spel tussen fictie en autobio maakt van *Trouble score* een hogere vorm van traumatheater: tegelijk een (soms te) compacte lezing vol slimme structuren en inzichten over hoe mensen omgaan met pijn, als een net heel voelbare trip over ontheemding en heling. Met elke creatie slaagt Casella er weer beter in om haar

belezenheid en strakke vormkeuze werkelijk theatraal te maken: tot iets vloeibaars dat je zo meevoert, in plaats van dat je het de hele tijd moet zitten decoderen. *Trouble score* voelt even ritueel als de rite die het verbeeldt.

Trouble score

Van 8 tot 11 oktober nog bij NTGent, daarna op 17 en 18 okt in Antwerpen, 5 en 6 mei in Brussel en 9 mei in Harelbeke. www.ntgent.be.

★★★☆☆

Cultuur en media

Podiumkunsten

NTGent

[Fout gezien? Meld het ons hier](#)